

да повредатъ свой си характеръ; но понеже не е възможно да предвиди нѣкой лошаво-то слѣдствие, кое-то единъ прелестникъ, кой-то непознава и най не уборимы-те истины, причинява верху слабы-те умове, и кой-то съ онова още съ кое-то предъ благоразумны-те человекъцы умразенъ става, може да прелсти просты-те, мы вѣрувахме че неще да е бесполезно по дробно да отговориме на Г. Бореева-та книжка. Ще помысли ли нѣкой че мы согрѣшава-ме, като мы защитително едно сопротивление полагаме на най зѣлны-те наши сопротивни-цы, и като помощъ призваваме, когда-то виждаме, че наши-те най священные права въ опасность ся намиратъ? Нашій трудъ двѣ цѣли ще има: Перво да уборимъ клѣветы-те наше-го сопротивника со свои-те неговы орудія, съ свои-те неговы утверждение, и второ да поправимъ исты-те дѣла, кои-то онъ непрестано-ва да преобразява. Мы ще говориме съ всичка-та искренность и чистосердечность, коя-то е составлявала и до нынѣ составлява главна-та наша сила. Съ вниманіе ще отбѣгнемъ из-раженія-та, кои-то можатъ да докачатъ наши-те читатели, като принесемъ исты-те тыя ду-мы нашего сопротивника, и така вѣруваме че ще исполнимъ предложена-та наша цѣль, послѣ като докажимъ че святы-тѣ мѣста са принад-лежавали на православны-те още и отъ первы-те години на христіянство-то, че никогда не си